

faláról való leválasztása. A kellő összehúzódást a méhnyak égetése, kitágítása, melegvíz befecskendezése által szokták elérni. A magzatburkokat megrepesztik valamely hegyes eszközzel. A peteburkok leválasztása pedig a méh belső faláról valamely eszközzel (kathéter) történik. Az utóbbit csak hozzáértők végezhetik. A belső szerek között leggyakoribbak: az anyarozs, a nehézszagú boróka, a kőrishogár. Idetartoznak továbbá általában a hashajtószerek. De ezek csak közvetve okozzák az elvetélést. Közvetlen hatásuk vagy az, hogy a gyomor s belek nyákhártyáját izgatják, vagy az, hogy a gerincagyi és a méhizomzatban fekvő idegpontokat ingerli. Ez az izgatás a méh összehúzódásait idézheti elő, aminek következése az elvetelés lehet. Alkalmaznak továbbá forró fürdőket, lábvizeket mustáros vízben stb. [...]

(Budapest, 1906. 100., 103.)

Az anya bűne

Egy megtört, szánalomra méltó külsejű nő állított be tegnap este a főkapitánysághoz, hogy töredelmes vallomást tegyen szörnyű bűnéről. Nyomban kihallgatták a szerencsétlent, aki bevallotta, hogy Horváth Marinak hívják, 27 éves cseléd lány. Múlt év december 19-én született Éva nevű leánycsecsemőt, hogy a szégyentől megmeneküljön, február 10-én, délelőtt Gödöllő- és Valkó községek közötti úton levő határkútba dobta, ahol aztán az ártatlan poronty bele is fulladt a vízbe. Tette elkövetése után megbánta (a) rémes cselekedetét s lelkifurdalásuktól gyötörve félőrültként bolyongott pár napig a szántóföldeken, míg végre aztán bejött Budapestre, s jelentkezett vallomástételre. A rendőrség a szerencsétlen nőt nyomban átkísértette a pestvidéki kir. ügyészség fogházába. Ügyében az ügyészségnél már folyik a vizsgálat, s a mai nap délelőttjén bizottság ment ki a helyszínre, hogy a gyermek holttestét felszínre hozzák a kútból.

(Magyarország, 1896. február 15.)